

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud
za krivično gonjenje osoba
odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-98-30/1-ES
Datum: 9. januar 2013.
Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Patrick Robinson, predsjednik
Sekretar: g. John Hocking
Odluka od: 9. januara 2013.

TUŽILAC

protiv

MLAĐE RADIĆA

JAVNO

**JAVNA REDIGOVANA VERZIJA ODLUKE PREDSJEDNIKA SUDA
OD 13. FEBRUARA 2012. U VEZI S PRIJEVREMENIM PUŠTANJEM
MLAĐE RADIĆA NA SLOBODU**

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz

Branilac g. Mlade Radića:

g. Toma Fila

1. **Ja, Theodor Meron**, predsjednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješavam po “Zahtjevu Mlade Radića za prijevremeno puštanje na slobodu” (dalje u tekstu: Zahtjev), podnesenom 14. juna 2011. godine na osnovu člana 28 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), pravila 124 i 125 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i paragrafa 2 mjerodavnog Uputstva.¹

A. Proceduralni kontekst

2. Prvobitna optužnica protiv Mlade Radića (dalje u tekstu: Radić) i 18 saoptuženih potvrđena je 13. februara 1995. godine.² Optužnica je kasnije izmijenjena u tri navrata.³ Konačna izmijenjena optužnica (dalje u tekstu: Optužnica) Radića je teretila po nekoliko tačaka za zločine protiv čovječnosti i kršenje zakona i običaja ratovanja.⁴ Radić se izjasnio da nije kriv ni po jednoj tački optužnice.⁵

3. Dana 2. novembra 2001. godine, Pretresno vijeće je osudilo Radića na osnovu člana 7(1) Statuta kao saizvršioca udruženog zločinačkog poduhvata, i to po četiri tačke: za progon kao zločin protiv čovječnosti počinjen ubistvom, mučenjem i batinanjem, seksualnim zlostavljanjem i silovanjem, maltretiranjem, ponižavanjem i psihičkim zlostavljanjem, i zatočavanjem u nehumanim uslovima; za ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja; kao i po dvije tačke za mučenje kao kršenje zakona i običaja ratovanja.⁶ Radić je osuđen na kaznu od 20 godina zatvora,⁷ u koju mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 8. aprila 1998. godine.⁸

¹ Uputstvo za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud, IT/146/Rev.3, 16. septembar 2010. godine (dalje u tekstu: Uputstvo).

² *Tužilac protiv Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30/1-T, Presuda, 2. novembar 2001. godine (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), par. 784.

³ *Tužilac protiv Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30-I, Ispravka naloga kojim se odobrava molba za podnošenje izmijenjene i proširene optužnice i kojim se potvrđuje izmijenjena i proširena optužnica, 12. novembar 1998. godine; *Tužilac protiv Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30-PT, Izmijenjena i dopunjena optužnica, 31. maj 1999. godine; *Tužilac protiv Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30-PT, Izmijenjena optužnica, 26. oktobar 2000. godine (dalje u tekstu: Optužnica). V. takode Prvostepena presuda, par. 785-786.

⁴ Optužnica, par. 22, 24-25, 30-31, 33-36, 38-40 i 42.

⁵ *Tužilac protiv Meakića i drugih*, transkript javnog pretresa, 14. april 1998. godine, T. 49.

⁶ Prvostepena presuda, par. 578 i 761.

4. Žalbeno vijeće je odbilo Radićevu žalbu i potvrdilo izrečenu kaznu.⁹ Radić je prebačen u Francusku da odsluži ostatak kazne.¹⁰

B. Zahtjev

5. Radić traži prijevremeno puštanje na slobodu, jer je s danom 9. avgusta 2011. godine odslužio dvije trećine kazne.¹¹ Radić u prilog svom Zahtjevu dalje navodi da je, prema francuskim pravnim propisima, pravo na prijevremeno puštanje na slobodu stekao već nakon što je odslužio polovinu kazne.¹²

6. Dana 16. juna 2011. godine, tadašnji predsjednik Robinson (dalje u tekstu: predsjednik Robinson) uputio je sekretara Međunarodnog suda (dalje u tekstu: sekretar) da od nadležnih organa Francuske i Tužilaštva MKSJ-a (dalje u tekstu: tužilaštvo) zatraži relevantne izvještaje i mišljenja, na osnovu paragrafa 3(b) i (c) Uputstva.¹³ [REDIGOVANO].¹⁴ Sekretarijat mi je 14. decembra 2011. godine dostavio izvještaj nadležnih organa Francuske o, između ostalog, Radićevom pravu na uslovno puštanje na slobodu prema francuskim pravnim propisima, kao i psihološku procjenu Radića (dalje u tekstu: psihološka procjena).¹⁵

7. Sekretarijat je 19. decembra 2011. godine Radiću proslijedio gorepomenute informacije. Dana 29. decembra 2011. godine, Radićev branilac je odgovorio na te

⁷ Prvostepena presuda, par. 763.

⁸ Prvostepena presuda, par. 767 i 769.

⁹ *Tužilac protiv Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30/1-A, Presuda, 28. februar 2005. godine (dalje u tekstu: Drugostepena presuda), par. 699.

¹⁰ *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Nalog kojim se određuje država u kojoj će Mlado Radić izdržavati kaznu, 4. oktobar 2005. godine (povjerljivo).

¹¹ Zahtjev, par. 4.

¹² Zahtjev, par. 4, gdje se poziva na *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Odluka predsjednika Suda po molbi Mlade Radića za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 23. april 2010. godine (dalje u tekstu: Odluka od 23. aprila 2010.), par. 12.

¹³ Memorandum koji je predsjednik Patrick Robinson uputio sekretaru g. Johnu Hockingu 16. juna 2011. godine.

¹⁴ Memorandum koji je sekretar g. John Hocking uputio predsjedniku Theodoru Meronu 23. novembra 2011. godine, u kome mu je proslijedio *povjerljivi* dopis Ambasade Francuske u Haagu upućen sekretaru g. Johnu Hockingu 14. novembra 2011. godine i memorandum tužioca g. Sergea Brammertza od 13. jula 2011. godine.

¹⁵ Memorandum koji je sekretar g. John Hocking uputio predsjedniku Theodoru Meronu 14. decembra 2011. godine, u kome mu je proslijedio dopis Ministarstva pravde od 29. novembra 2011. godine i psihološku procjenu Mlade Radića od 3. novembra 2011. godine.

informacije, u skladu s paragrafom 5 Uputstva.¹⁶ Radić je takođe odgovorio dopisom od 29. decembra 2011. godine.¹⁷

C. Mjerodavno pravo

8. Shodno članu 28 Statuta, ukoliko osuđena osoba ispunjava uslove za pomilovanje ili ublažavanje kazne prema važećim pravnim propisima države u kojoj izdržava zatvorsku kaznu, dotična država će o tome obavijestiti Međunarodni sud, a predsjednik će, nakon što se posavjetuje sa sudijama, donijeti odluku o tom pitanju na osnovu interesa pravde i opštih pravnih načela. Pravilo 123 Pravilnika vjeran je odraz člana 28, a pravilo 124 Pravilnika predviđa da predsjednik, nakon što primi takvo obavještenje i posavjetuje se s članovima Kolegijuma i svim stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda, odlučuje da li je pomilovanje ili ublažavanje kazne primjereno. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da predsjednik, prilikom donošenja odluke o primjerenosti pomilovanja ili ublažavanja kazne, između ostalog, uzme u obzir (i) težinu krivičnog djela ili krivičnih djela za koje je zatvorenik osuđen; (ii) postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji; (iii) pokazatelje resocijalizacije zatvorenika; kao i (iv) eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem.

9. Paragraf 2 Uputstva predviđa da osuđena osoba može direktno predsjedniku uputiti molbu za pomilovanje, ublažavanje kazne ili prijevremeno puštanje na slobodu, ako smatra da za to ispunjava uslove. Kad se takva molba podnese, postupci predviđeni ovim Uputstvom primjenjivaće se *mutatis mutandis*.

10. Sporazum između Ujedinjenih nacija i Vlade Republike Francuske o izdržavanju kazni koje je izrekao Međunarodni sud za bivšu Jugoslaviju (dalje u tekstu: Sporazum o izdržavanju kazni) nalaže u članu 3(2) da se uslovi zatvora regulišu francuskim pravnim propisima, a podliježu nadzoru Međunarodnog suda.¹⁸ Shodno članu 3(4), ukoliko predsjednik, nakon što se posavjetuje sa sudijama Međunarodnog suda, odluči da je

¹⁶ *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Podnesak u vezi s dopisom Sekretarijata od 19. decembra 2011. godine, 29. decembar 2011. godine.

¹⁷ Dopis g. Mlade Radića upućen predsjedniku Patricku Robinsonu 29. decembra 2011. godine.

¹⁸ Sporazum između Ujedinjenih nacija i Vlade Republike Francuske o izdržavanju kazni koje je izrekao Međunarodni sud za bivšu Jugoslaviju, 25. februar 2000. godine (dalje u tekstu: Sporazum o izdržavanju kazni), član 3(2).

prijevremeno puštanje na slobodu primjereno, sekretar će o toj predsjednikovoj odluci obavijestiti Francusku.¹⁹

D. Diskusija

11. Prilikom donošenja odluke o tome da li je primjereno odobriti prijevremeno puštanje na slobodu, shodno pravilu 124 Pravilnika posavjetovao sam se s članovima Kolegijuma i stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu koje su i dalje sudije Međunarodnog suda.

1. Ispunjavanje uslova prema francuskim pravnim propisima

12. U dopisu upućenom Sekretarijatu 15. decembra 2009. godine, u vezi s jednom ranijom Radićevom molbom za prijevremeno puštanje na slobodu, nadležni organi Francuske naveli su da je Radić prema francuskim pravnim propisima ispunio uslove za prijevremeno puštanje na slobodu, pošto je odslužio više od polovine kazne.²⁰ U dopisu od 29. novembra 2011. godine, nadležni organi Francuske objasnili su da Radić od 7. aprila 2008. godine u skladu s francuskim pravnim propisima ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu.²¹

2. Postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji

13. Radić je s danom 9. avgusta 2011. godine odslužio 13 godina i četiri mjeseca od 20 godina izrečene kazne, odnosno dvije trećine svoje kazne. Praksa Međunarodnog suda je da razmotri da li osuđena osoba ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu onda kad je odslužila najmanje dvije trećine kazne.²² Napominjem da osuđena osoba koja

¹⁹ Sporazum o izdržavanju kazni, član 3(4).

²⁰ V. Odluka od 23. aprila 2010., par. 2 i 12 (gdje se poziva na memorandum koji je Sekretarijat uputio predsjedniku 19. januara 2010. godine, u kome mu je proslijedio dopis sudije koji nadzire izdržavanje kazne od 15. decembra 2009. godine).

²¹ Memorandum koji je sekretar g. John Hocking uputio predsjedniku Theodoru Meronu 14. decembra 2011. godine, u kome mu je proslijedio dopis Ministarstva pravde od 29. novembra 2011. godine i psihološku procjenu Mlade Radića od 3. novembra 2011. godine.

²² V. npr. *Tužilac protiv Vinka Martinovića*, predmet br. IT-98-34-ES, Odluka predsjednika o prijevremenom puštanju na slobodu Vinka Martinovića, 16. decembar 2011. godine, par. 12; *Tužilac protiv Dragana Zelenovića*, predmet br. IT-96-23/2-ES, Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem na slobodu Dragana Zelenovića, 21. oktobar 2011. godine, par. 15; *Tužilac protiv Šefqeta Kabashija*, predmet br. IT-04-84-R77.1-ES, Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem na slobodu Šefqeta Kabashija, 28. septembar 2011. godine, par. 13; *Tužilac protiv Ivice Rajića*, predmet br. IT-95-12-ES, Odluka predsjednika Suda u vezi s prijevremenim puštanjem Ivice Rajića na slobodu, 22. avgust 2011.

je odslužila dvije trećine kazne samo stiče pravo da se njeno prijevremeno puštanje na slobodu uzme u razmatranje, a ne i pravo da bude puštena na slobodu. S obzirom na postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, smatram da vrijeme koje je Radić proveo u zatvoru zbog svojih zločina ide u prilog njegovom prijevremenom puštanju na slobodu.

3. Težina krivičnih djela

14. Događaji na osnovu kojih je Radiću izrečena osuđujuća presuda dešavali su se u periodu od maja do avgusta 1992. godine u logoru Omarska, u prijedorskoj regiji u Bosni i Hercegovini.²³ Pretresno vijeće je zaključilo da je logor Omarska funkcionisao kao udruženi zločinački poduhvat.²⁴ Pretresno vijeće je zaključilo da je Radić odgovoran kao saizvršilac udruženog zločinačkog poduhvata i istaklo da je on kao jedan od vođa smjene straže u logoru Omarska “imao značajnu ulogu u funkcionisanju logora”. Dodalo je i sljedeće:

Ostao je u logoru tokom cijelog njegovog postojanja i nije nikada propustio ni jednu smjenu, stražari u njegovoj smjeni bili su na zlu glasu po surovosti, a on je učestvovao u koordinisanju tog zlostavljanja i lično je počinio krivična djela seksualnog nasilja nad zatočenicima.²⁵

Što se tiče zločina koje su počinili stražari u Radićevoj smjeni, Pretresno vijeće je objasnilo da su

[...] ti stražari počinili široki raspon radnji zlostavljanja i maltretiranja zatočenika, uključujući ubistvo i mučenje, i da Radić, kao njihov vođa smjene, nije nikada iskoristio svoju vlast da spriječi stražare da ne čine takve zločine. Štaviše, njegov propust da interveniše uputio je stražarima jasnu poruku odobravanja njihovog ponašanja.²⁶

15. S obzirom na gorenavedeno, smatram da su krivična djela za koja je Radić osuđen veoma teška i da ovaj faktor ne ide u prilog njegovom prijevremenom puštanju na slobodu.

godine, par. 12; *Tužilac protiv Milomira Stakića*, predmet br. IT-97-24-ES, Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem na slobodu Milomira Stakića, 15. juli 2011. godine, par. 22.

²³ Prvostepena presuda, par. 11-15 i 512.

²⁴ Prvostepena presuda, par. 319.

²⁵ Prvostepena presuda, par. 575.

²⁶ Prvostepena presuda, par. 538.

4. Pokazatelji resocijalizacije

16. Kad je riječ o resocijalizaciji osuđene osobe, paragraf 3(b) Uputstva predviđa da Sekretarijat od nadležnih vlasti države u kojoj se izdržava kazna zatraži izvještaje i mišljenja o, između ostalog, vladanju osuđene osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne, kao i psihijatrijsku i psihološku procjenu duševnog stanja osuđene osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne.

17. Radić u Zahtjevu navodi da je prijevremeno puštanje na slobodu opravdano jer se on “dobro ophodi prema zatvorskom osoblju i jer na njega nisu primjenjivane disciplinske mjere”.²⁷ Takođe napominje da “njegovo vladanje i držanje u zatvoru pokazuju da je proces resocijalizacije bio uspješan i da je on sposoban da ponovo započne život van zatvora”.²⁸ Osim toga, on kaže da “nije u poziciji da iznosi dalje argumente [...] prevashodno zbog jezičke barijere koja mu često otežava komunikaciju unutar zatvorske ustanove i sa spoljašnjim svijetom”.²⁹

18. [REDIGOVANO].

19. [REDIGOVANO].³⁰

20. [REDIGOVANO].³¹

21. [REDIGOVANO].³²

22. [REDIGOVANO].³³ [REDIGOVANO].³⁴

23. U jednom dopisu nadležnih organa Francuske navodi se da Radić nije pokazao napor da se reintegriše. S tim u vezi se navodi da Radić ne učestvuje ni u profesionalnim

²⁷ Zahtjev, par. 6.

²⁸ Zahtjev, par. 8.

²⁹ Zahtjev, par. 9.

³⁰ Psihološka procjena, str. 5.

³¹ Psihološka procjena, str. 6.

³² Psihološka procjena, str. 6.

³³ Psihološka procjena, str. 6.

³⁴ Psihološka procjena, str. 7.

ni u edukativnim aktivnostima koje se nude u zatvoru, kao što su časovi francuskog jezika, što otežava komunikaciju s njim.³⁵

24. U odgovoru na te informacije nadležnih organa Francuske, Radićev pravni zastupnik tvrdi da njegovu resocijalizaciju otežavaju sljedeći faktori: služi kaznu u zemlji u kojoj se suočava s jezičkim i kulturnim razlikama; njegov obrazovni profil i prethodno životno iskustvo nisu ga oboružali neophodnim sredstvima za suočavanje sa situacijom u kojoj se nalazi; razdvojen je od porodice; i postoje rizici u pogledu bezbjednosti. On objašnjava da je kombinacija tih faktora uticala na osjećanje otuđenja kod Radića, kao i da, kako tvrdi Radić, francuski organi vlasti nisu uzeli u obzir te faktore prilikom procjenjivanja njegove resocijalizacije.³⁶ On takođe tvrdi da je Radić “u dovoljnoj mjeri pokazao žaljenje” zbog žrtava rata u bivšoj Jugoslaviji.³⁷

25. Radić odgovara da je svjestan svoje kazne i zločina zbog kojih je osuđen, kao i da mu je “teško da izađe na kraj s tim što su mnogi [...] bili izloženi mučenju, kao što je zlostavljanje, šikaniranje, malteretiranje, ponižavanje, itd.” Osim toga, on tvrdi da mu je naročito teško ukoliko je svojim prisustvom doprinio takvim zločinima, kao i da je “spreman da se izvini svakom čovjeku i da zbog svega izrazi svoje najiskrenije kajanje”.³⁸

26. S obzirom na iznesene informacije, smatram očitim da Radiću nije pošlo za rukom da se prilagodi uslovima zatvora u Francuskoj u kome služi kaznu. Zabrinjava me to što njegovu resocijalizaciju otežava njegova neposobnost da izađe na kraj sa svojim okruženjem. Međutim, isto tako sam zabrinut zbog toga što ne postoje gotovo nikakvi pokazatelji stvarne resocijalizacije, izuzev žaljenja zbog patnji žrtava, koje izražava u odgovoru na materijale koji su mu dostavljeni. S obzirom na gorenavedeno, mišljenja sam da je stepen Radićeve resocijalizacije neutralan faktor za moju procjenu primjerenosti njegovog prijevremenog puštanja na slobodu.

³⁵ Memorandum koji je sekretar g. John Hocking uputio predsjedniku Theodoru Meronu 14. decembra 2011. godine, u kome mu je prosljedio dopis Ministarstva pravde od 29. novembra 2011. godine i psihološku procjenu Mlade Radića od 3. novembra 2011. godine.

³⁶ *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Podnesak u vezi s dopisom Sekretarijata od 19. decembra 2011. godine, 29. decembar 2011. godine, par. 4.

³⁷ *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Podnesak u vezi s dopisom Sekretarijata od 19. decembra 2011. godine, 29. decembar 2011. godine, par. 5.

³⁸ Dopis g. Mlade Radića upućen predsjedniku Patricku Robinsonu, 29. decembar 2011. godine.

5. Saradnja s tužilaštvom

27. U paragrafu 3(c) Uputstva navodi se da će Sekretarijat zatražiti od tužioca da podnese detaljan izvještaj o eventualnoj saradnji osuđene osobe s tužilaštvom i o značaju te saradnje. Tužilaštvo [REDIGOVANO].³⁹ Ističem da optužena ili osuđena osoba nije dužna saradivati s tužilaštvom, osim ako ne postoji sporazum o izjašnjanju o krivici. Stoga tom faktoru ne pripisujem ni pozitivnu ni negativnu težinu.

6. Raniji zahtjevi za prijevremeno puštanje na slobodu

28. Shodno paragrafu 8 Uputstva, osim kriterija navedenih u pravilu 125, predsjednik može uzeti u obzir i sve druge informacije koje smatra relevantnim.

29. Napominjem da su moji prethodnici odbili dva ranija zahtjeva za pomilovanje ili ublažavanje kazne. Kao prvo, 22. juna 2007. godine, nakon što je od organa vlasti Francuske primio obavještenje da Radić prema francuskim pravnim propisima ispunjava uslove da mu se kazna smanji za 41 mjesec,⁴⁰ predsjednik je odbio zahtjev utvrdivši, između ostalog, da je Radićevo vladanje u zatvoru doduše uglavnom bilo dobro, ali da on ne pokazuje jasne naznake resocijalizacije.”⁴¹ Zatim je 23. aprila 2010. godine predsjednik odbio Radićev zahtjev za pomilovanje ili ublažavanje kazne, pri čemu je stepen Radićeve resocijalizacije uzeo u obzir kao neutralan faktor,⁴² ali je smatrao da Radić još nije odslužio dvije trećine kazne.⁴³

7. Zaključak

30. Nakon što sam razmotrio faktore navedene u pravilu 125 Pravilnika, zaključio sam da nema mnogo pokazatelja Radićeve resocijalizacije. Prilikom donošenja tog zaključka, imao sam u vidu da se on suočava s problemima prilagodavanja jer nije u stanju da komunicira na francuskom jeziku, [REDIGOVANO]. Napominjem da je jedini

³⁹ Memorandum koji je sekretar g. John Hocking uputio predsjedniku Theodoru Meronu 23. novembra 2011. godine, u kome mu je prosljedio *povjerljivi* dopis Ambassade Francuske u Haagu upućen sekretaru g. Johnu Hockingu 14. novembra 2011. godine, kao i memorandum tužioca g. Sergea Brammertza od 13. jula 2011. godine.

⁴⁰ *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Odluka predsjednika Suda u vezi s ublažavanjem kazne, 22. juni 2007. godine, par. 7 (dalje u tekstu: Odluka od 22. juna 2007.).

⁴¹ Odluka od 22. juna 2007., par. 15.

⁴² Odluka od 23. aprila 2010., par. 21.

⁴³ Odluka od 23. aprila 2010., par. 12-14 i 24.

faktor koji ide u prilog odobravanju Zahtjeva to što je Radić s datumom 9. avgusta 2011. godine odslužio dvije trećine kazne. Uprkos tome, ponavljam da praksa Međunarodnog suda da se zahtjev osobe koja je odslužila dvije trećine kazne uzme u razmatranje ne znači da ona ima pravo da u tom trenutku bude prijevremeno puštena na slobodu. U datim okolnostima, s obzirom na postupanje prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, mišljenja sam da bi se Radićev Zahtjev u ovom trenutku trebao odbiti, ali da bi mu se trebalo odobriti prijevremeno puštanje na slobodu dana 31. decembra 2012. godine.

E. Dispozitiv

31. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu člana 28 Statuta, pravila 124 i 125 Pravilnika, paragrafa 8 Uputstva i člana 8 Sporazuma o izdržavanju kazni, ovim se Radiću ODOBRAVA prijevremeno puštanje na slobodu dana 31. decembra 2012. godine.

32. Sekretar se ovim UPUĆUJE da o ovoj odluci što prije obavijesti nadležne organe Francuske, kako propisuje paragraf 11 Uputstva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
Theodor Meron,
predsjednik Međunarodnog suda

Dana 9. januara 2013. godine,
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]